शाणकः-णिका, शणकः-णिका, शिशणिषकः-षिका, शंशणकः-णिका ;
शणिता-त्री, शणयिता-त्री, शिशणिषिता-त्री, शंशणिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि ण्यन्तं विना भौवादिक**कणतिवत्** (157) ज्ञेयानि। ण्यन्ते तु (158 धातुवत्) ऊह्यानि। शतरि-[A]शणन्, [1]शणः, शाणः, शाणा, शाणिः-बुद्धिमान्, शाणी[B], शणिः-शनिः, शणुः-पत्रम् ; इमानि रूपाणि विशेषेण भवन्तीति विशेषः।

(1681) "शद्लृ शातने" (I-भ्वादिः-855. सक. अनि. पर.)

ज्वलादिः।'—अवशातने' इति **जैनः**। शातनम्-तनूकरणमिति **क्षीरस्वामी**। '—शातनम्-तीक्ष्णीभावः। विशीर्णतायामित्**येके**। [2]**गतावप्यस्ति**' इति **धा. का. व्याख्यायाम्** (2-24)। "'—**विशातने**' विशीर्णतायां वर्तते, **शातनं**-विषयभावेन निर्दिश्यते प्रसिद्धत्वात्" इति **मैत्रेयः**-इति **मा.धा.वृत्तिः**।
शादकः-दिका, शादकः-दिका, पुष्पाणां [3]शातकः-तिका, शिशत्सकः-त्सिका, [शाशदकः-दिका ;
शत्ता-शत्त्री, शादयिता-शातयिता-त्री, शिशत्सिता-त्री, शाशदिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगत्यर्थक**पत्लृ** (968) धातुवत् ऊह्यानि।
[4]**शादः, शदः, शाद्वलम्**,

---

1. संज्ञायां घप्रत्ययः। **शाणः**=रज्जुसाधनीभूत ओषधिविशेषः। घञि **शाणः**=घर्षणशिला।
2. '**शदे**रगतौ तः' (7-3-42) इति गतिभिन्नार्थे तकारविधानाज्ज्ञाप्यते, धातोरस्य **गतिर**प्यर्थ इति।
3. णिजन्ते सर्वत्र '**शदे**रगतौ तः' (7-3-42) इति दकारस्य तकारः। गत्यर्थकत्वे तु 'गाः **शादयन्** गोपालकः' इत्यादिप्रयोगे न तकारः। 'पुष्पाणि **शातयन्**' इत्यादिषु तु भवत्येव। एवं सर्वत्र ज्ञेयम्।
4. संज्ञायां घञ्। **शादः**= तृणविशेषः। **शद** इति तु आयुधविशेषः। संज्ञायामत्र घः। **शाद्वलम्** इति तु **शादाः** सन्त्यस्मिन् देशे इत्यर्थे '**नडशादाद् ड्वलच्**' (4-2-88) इति मत्वर्थीयो ड्वलच्प्रत्ययः। प्रत्ययस्य डित्वात् टिलोपः।

A. 'चणन् विषादं **विशणन्** विचिन्तां श्रणन् विमोहं श्रथितोऽस्तु सद्यः॥'
धा. का. 2-9.

B. 'वस्त्राणां प्रवरा **शाणी**.....' म. भारते 3-120-27.